

STOLEN MÅ IKKE BERØRES

(TIL JUNIORER)

Varighed: 10 min.
2 - 3 personer
Forfatter: ukendt

Personer:

1 der sidder fast på en stol, 1 fordømmende (lovkristendom), 1 barmhjertig som Gud
Evt. instrumental musik.
Rekvisitter: Stol, skilt: 1 side står: "Må ikke berøres".
Den 2 side: "Synd"

Der står en stol midt på scenen. På stolens ryglæn hænger et skilt: "Må ikke berøres"
Tre personer står med ryggen til publikum i scenes venstre side (Set fra publikum)

Den ene, **hovedpersonen**, går ind på scenen. Han ser glad ud. Han enten løber eller slentrer ind på scenen, mens han viser glæde.
Pludselig bemærker han stolen. Han standser og ser nysgerrig ud.
Han nærmer sig stolen og bemærker nu også skiltet og bliver mere nysgerrig. Han undrer sig over det, der står, og ser interesseret på stolen.
Han rækker den ene hånd ud for at røre ved stolen, men slår sig selv over fingrene og ryster på hovedet og viser, at det må han ikke. (Kan evt. gøre det et par gange med lidt variation)
Han vender hovedet bort, ser mod scenes anden side og går et par skridt videre. Så standser han, og hans højre hånd trækkes ligesom tilbage mod stolen.
Han vender sig om og går tilbage til stolen.
Han spejder til siderne for at se, om der er nogen, der ser ham.
Han går hen til stolen og kikker nærmere undersøgende på den. Kikker nedenunder og fra begge sider. Han kan ikke forstå, hvorfor skiltet siger, han ikke må røre ved den.
Han tjekker igen at ingen ser ham. Så rækker han højre hånd tøvende mod stolens højre side.
Han beslutter sig med et til at røre ved stolen.
Ser ud mod publikum og ser først ud, som om det da var meget sjovt og ikke spor farligt.
Men da han vil tage hånden til sig, opdager han, at der sidder fast.

Hans ansigtsudtryk skifter. Han bliver alvorlig, prøver at få hånden fri, prøver at hjælpe med venstre hånd, og bliver desperat, da det ikke lykkes.

Vender sig mod skiltet, tager det ærgerligt i hånden, kaster det mod jorden foran stolen.
Prøver atter at befri sin højre hånd og sætter i et forsøg på dette, sin venstre hånd på stolen.
Da det får op for ham, at begge hænder sidder fast, er han endnu mere desperat. I sit forsøg på at befri sine hænder, kommer han til at sætte sig på stolen.
Da det bliver klart for ham, at han nu sidder endnu mere fast end før, bliver han helt desperat i sin kamp for at komme fri. Evt. dreje engang rundt om sig selv siddende på stolen.

Nu kommer **den anden person** ind på scenen fra venstre. Han kigger lige frem mod scenens anden side, ser lidt selvretfærdig ud og har en bog (ikke en bibel) under armen og en kontor mappe.
Da han når hen til personen på stolen, glider han i skiltet på jorden (Han har indtil da ikke bemærket personen på stolen)
Standser og samler det op og læser det.
Han ser personen på stolen og fatter sammenhængen. Han sætter skiltet hen foran hovedpersonen, og viser ham, hvad der står på det og giver udtryk for sin forargelse over, at den anden har sat sig på stolen.
Han lægger skiltet på jorden igen – foran stolen.
Han slår op i sin bogen og peger på et sted i bogen, og viser at der står, det er forkert, det hovedpersonen har gjort.
Hovedpersonen viser han føler sig skyldig og godt ved, at han har handlet forkert.
Den anden person klapper sin bog sammen, tager den atter under armen og peger fordømmende på hovedpersonen, ryster hoved af ham og afviser med en håndbevægelse og går ud.
Hovedpersonen viser, at han nu både er knust og desperat og kæmper for at komme fri.

Nu kommer **den tredje person** ind på scenen fra venstre. Han løber eller går medens han dribler en bold. Han viser glæde.
Han får øje på personen på stolen og får lyst til at spille bold med ham, så han kaster glad sin bold til ham.
Begge personer viser, at bolden "preller af" på hovedpersonen.
Den legende person ser hen hvor bolden lander, går hen og samler den op lægger den så igen på jorden ikke langt fra stolen.

Han prøver at komme i kontakt med hovedpersonen, idet han rækker hånden ud for at hilse.

Hovedpersonen prøver fortvivlet at vise ham, at han ikke kan, fordi han sidder fast.

Den anden ser spørgende ud, men får så øje på skiltet. Han samler det op og holder det så publikum kan se teksten og viser, at han læser teksten ord for ord.

Nu går sammenhængen op for ham, han viser følelse med hovedpersonen og lægger skiltet ned.

Han prøver at befri hovedpersonen. Først trækker han i hans arme, intet nytter noget. Går om til siden, tager fat om hans skuldre, men det nytter heller ingenting.

Han opgiver at befri ham på denne måde. Han klør sig i håret for at se, om han kan hjælpe.

Så viser han, at han pludselig har fået en ide.

Han vender sig mod hovedpersonen. Og "siger", at han vil bede til Gud for ham.

Hovedpersonen viser, at det tror han ikke på vil hjælpe ham.

Den anden "siger" blot overtalende igen, at han vil bede til Gud for ham.

Hovedpersonen viser atter, at det tror han overhovedet ikke på vil hjælpe.

Den anden person viser, ved at trække på skulderen, at det må hovedpersonen selv om, hvad han tror, men nu vil han bede for ham.

Han vender sig (med front mod publikum) og beder til Gud for personen på stolen.

Personen på stolen ler ad ham, og slår sig på låret med højre hånd.

Pludselig går det op for ham, at hans højre hånd jo er fri. Hans ansigt skifter udtryk, først overrasket, så bliver han alvorlig.

Den anden person er nu færdig med at bede og vender sig mod ham. Han glæder sig (uden at være overrasket – for han tror jo) med ham over, at hovedpersonens ene hånd er fri, og "siger" så til ham, at nu må hovedpersonen selv bede til Gud. Hovedpersonen viser at det kan/tør han ikke, han tror ikke, Gud vil have med ham at gøre.

Den anden person opmuntrer ham atter til at bede. Hovedpersonen er stadig ikke sikker på, at Gud vil høre ham. Men da den anden person viser, at han ikke skal være bange, beslutter han sig for at bede til Gud.

Han rækker nu den frie hånd op mod Himlen og beder indtrængende om at Gud vil hjælpe ham, lige præcis ham, lige nu.

Pludselig opdager han, at nu er hans venstre hånd også fri. Han bliver glad og overrasket.

Den anden har enten bedt stille for hovedpersonen mens denne bad, eller blot set på ham. Han glæder sig med ham over at hans anden hånd også er fri. Hovedpersonen ser, at han er fri, ser op mod himlen og hører Gud sige, at han er helt fri. Han springer op fra stolen i et glædesspring. Ser glad op mod Himlen, omfavner den anden person og løfter hænderne lovprisende op mod Himlen. Det samme gør den anden.

De går nu med front mod publikum med en arm om hinanden og de fri hænder løftet op mod Himlen i lovprisning.

Den barmhjertige person gør opmærksom på, at de hellere må sætte skiltet op på stolen igen.

Hovedpersonen går tilbage og samler skiltet op og hænger det på stolen med den side udad, hvorpå der står: "Synd".

Han ser glad og tilfreds hen til den anden, der også nikker tilfreds. Hovedpersonen går hen til ham igen. De går nu som før lovprisende ud i verden (Dvs. de går et par skridt på stedet og "fryser")

Vidnesbyrd

Der bør knyttes et personligt vidnesbyrd til stykket bagefter, om hvordan Gud sætter os fri i Jesus Kristus. (Læs evt. Rom 6,12-23)

